

Dragostea victorioasă

Textul biblic: Genesa 42: 6-25a

Versetul de aur

Ruben a luat cuvântul și le-a zis: "Nu vă spuneam eu să nu faceți o astfel de nelegiuire față de băiatul acesta? Dar n-ați ascultat. Acum iată că ni se cere socoteală pentru sângele lui." (Gen 42:22)

Introducere

Care este cea mai frumoasă surpriză pe care ai experimentat-o vreodată? Anunțul unui viitor nepot? Vindecarea unei persoane dragi? Repararea unei relații rupte? Pentru unii, răspunsul va fi o reîntâlnire neașteptată a familiei. Cei care au fost mutați cu serviciul peste mări, par foarte fericiți să-i surprindă pe cei dragi cu o revenire timpurie după o lungă absență. Uneori, se fac aranjamente pentru ca persoana reîntâlnită să apară în mod neașteptat la un joc cu mingea sau la un alt eveniment public la care participă familia. Privirile pline de uimire și apoi bucuria nestăpânită sunt foarte emoționante. Deși familiile se așteaptă ca cei dragi să se întoarcă în cele din urmă, reacțiile lor dezvăluie că emoțiile unei reuniuni anticipate se măresc atunci când această reuniune se întâmplă fără a fi anunțată. O parte a bucuriei de a urmări o astfel de reuniune este de a vedea ce se întâmplă atunci când nu a existat timp să se pregătească psihologic pentru reuniune. La fel a fost și cu Iosif. Când egiptenii au început să simtă efectele foametei prezise, au strigat la faraon pentru ușurare. Faraon i-a trimis la Iosif (Geneza 41:55), pentru pregătirea Egiptului pentru anii de foamete. Foametea însă a afectat și alte țări. Drept urmare, „toată lumea” a venit în Egipt pentru a cumpăra mâncare (41:57). Canaanul lui Iosif a fost printre acelea și Iacob și-a îndemnat fiii săi să plece în Egipt să cumpere mâncare (42: 1-2). Exact cât a fost foametea de mare în acești 7 ani în Canaan nu este clar. Mai târziu, când Iosif și-a dezvăluit identitatea, le-a spus că au trecut doar doi din cei șapte ani (45: 6). În prima călătorie în Egipt, Iacob nu l-a lăsat pe Benjamin - unul dintre cei doi fii ai soției lui, Rahela, celălalt fiu fiind Iosif (Geneza 35:24) - să plece. Iacob își pierduse deja fiul preferat, Iosif, și nu a vrut să riște să-și piardă al doilea favorit, Benjamin (42: 3-4). Astfel, 10 frați au călătorit în Egipt fără el.

Contextual lecției

I. Îndoiala (Gen 42:6-17)

A. Sosirea fraților(v 6-8)

Iosif a fost numit guvernator și al doilea în comandă după Faraon în urma propunerii sale de a pregăti Egiptul pentru anii următori de foamete (Geneza 41: 33-43; vezi lecția 2). Sarcinile lui de pregătire pentru foametea care va veni erau complete; acum sarcinile de a distribui ajutorul erau responsabilitatea lui principală. În acest moment, oamenii mai aveau destui bani pentru a cumpăra cerealele de care aveau nevoie. Arătând respect pentru un demnitar străin, frații s-au înclinat în mod corespunzător în fața lui Iosif. Acest lucru îndeplinește visul lui Iosif pe care l-a împărtășit fraților săi cu vreo două decenii înainte. Iosif și-a recunoscut imediat frații, chiar dacă au trecut aproximativ 20 de ani de când i-a văzut ultima dată (comparați Geneza 37: 2 și 41:46;). Nu ne putem

imagina privirea lui Iosif la această întâlnire surpriză! Poate că se gândise că nu-i va mai vedea niciodată. Dar au fost acolo. Cum ar trebui să-i trateze? Ce ar trebui să spună? Frații însă nu l-au recunoscut, datorită îmbrăcămintei egiptene, și nu se gândeau că fratele lor ar putea fi guvernatorul Egiptului..

B. Acuzația lui Iosif (v 9-14)

Văzând că frații lui se închină înaintea lui, și-a adus aminte de visul său (Gen 37:5-10). În mod ironic, faptul că voiau să-l împiedice a deveni mai mare peste frați, a avut chiar un efect opus. Faptul că Iosif acuză frații săi că sunt spioni, ne face să ne gândim că a făcut această înscenare pentru a vedea dacă frații săi în cei 20 de ani s-au făcut mai buni. Iosif a observat cu siguranță că Bemiamin, fratele său mai mic și celălalt fiu al mamei lui, Rahela, lipsea din grupul de frați. Probabil că se întrebase dacă Benjamin era mort. Sau ce sa întâmplat cu tatăl lor Iacov? Este, de asemenea, posibil ca Iosif să fi dorit să afle mai multe despre frații săi. Îl disprețuiau încă după atâția ani? Acuzațiile aduse de Iosif, fac pe frații săi să mintă că unul din frații lor nu mai este în viață(Iosif).

C. Alternativa lui Iosif (v15-17)

Iosif le dă o șansă să dovedească cine sunt, cu toate că el știa că nu sunt spioni. Jurământul lui Iosif pe numele lui faraon a fost făcut ca să dovedească seriozitatea faptului. Iosif i-a aruncat în temniță.

II. Decizia lui Iosif (v18-25a)

A. Cerința lui Iosif (v18-20)

În a treia zi, după ce s-a mai gândit, le-a pus alte condiții. Iosif era gata să dicteze un alt set de condiții. Cu această ocazie Iosif (pe numele Egiptean Zaphentah-Panean (Gen 41:45) a pomenit că are frica lui Dumnezeu (Geneza 32: 9; 50:24; vezi și Exodul 3: 6). Aceasta ar fi putut da de bănuț fraților săi, cum un egiptean se teme de Dumnezeu?.

B. Remușcarea fraților (c 21-22)

Iosif suferea pentru frații săi. Cu toate acestea, aceste strigăte s-au întors asupra lor în acest moment, confirmându-și vinovăția și vestind că pedeapsa era în sfârșit asupra lor pentru fapta făcută (sau așa credeau ei). Este izbitor faptul că acești 10 bărbați se învinovăteau unul pe celălalt iar Iosif îi înțelegea.

C. Reacția lui Iosif (v24-25)

Iosif nu era pregătit pentru ceea ce a auzit. Cuvintele de remușcare ale fraților, însoțite de expresia de regret a lui Ruben, au fost mai mult decât putea Iosif să ducă. Iosif a băgat pe Simeon în temniță, apoi a dat ordin să li se umple sacii cu grâu, și să pună argintul fiecăruia în sac.

Concluzii

Iosif și-a refăcut viața în Egipt. Își întemeiază o familie, a fost cel care era în control asupra vieții oamenilor, mulți muritori de foame. Când a văzut pe cei 10 din Canaan, și-a dat seama că ei sunt frații lui. Nu-și putea controla emoțiile când a aflat că Ruben intenționase de fapt să-i cruțe viața. Deși frații nu știau, guvernatorul Egiptului plănua deja cum să-și vadă din nou tatăl și să-și păstreze întreaga familie în siguranță.

În timp ce Iosif își ascundea adevărata identitate de frații săi, declarația lui că „mă tem de Dumnezeu” era adevărată. Frații nu și-au dat seama ce confort ar fi trebuit să le fie acea declarație.

Ce trebuie să memorăm: : Frica de Domnul trebuie să fie în controlul deciziilor.